

ת"פ 53363/03/19 - מדינת ישראל נגד עמוס סבאג

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 53363-03-19 מדינת ישראל נ' סבאג

ת"פ 44434-01-19

ת"פ 9988-01-19

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

עמוס סבאג

הנאשם:

עו"ד חן זערור

בשם המאשימה:

עו"ד מוחמד ענבואסי

בשם הנאשם:

גזר דין

הנאשם - בן 64, נותן את הדין ולא בפעם הראשונה (לשון המעטה), בגין ריבוי עבירות התפרצות לבתים. הוא הורשע במיוחד לו בשלושה כתבי אישום מתוקנים והופנה לקבלת תסקיר מבחן, שסבר כי ראוי להעדיף את הפן השיקומי, ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד בצד צו מבחן. חו"ד הממונה על עבודות שירות אליה הופנה הנאשם (על מנת שמלוא התמונה תהא בפני בית המשפט ומבלי לטעת ציפיות באשר לתוצאת גזר הדין) העלתה כי הנאשם איננו כשיר רפואית לבצע עבודות שירות. בדיון מיום 8.6.21 טענו הצדדים לעונש באופן חופשי, וביום 10.6.21 הגיש הנאשם בעצמו מכתב בכתב יד נושא כותרת "בקשת רחמים לפני מתן גזר דין", בו הוסיף ופירט את בקשתו להקל בעונשו.

ת"פ 53363-03-19 (להלן: התיק העיקרי)

1. במסגרת הליך מעצר עד לתום ההליכים (מ"ת 9989-01-19) נקבע ביום 15.1.19 כי הנאשם ישהה בתנאי מעצר בית לילי בביתו בין השעות 10:00-20:00. בהליך מעצר נוסף עד לתום ההליכים (מ"ת 44403-01-19) נקבע ביום 3.2.19 כי הנאשם ישהה בביתו בתנאי מעצר בית מלא, וכי יותר לו לצאת את הבית להתאוררות מדי יום בין השעות 10:00-08:00 ובין השעות 18:00-16:00.

אישום 2: ביום 6.3.19 בשעה 04:00 לערך יצא הנאשם מביתו עם ישראל זגורי ויוסף אבידן (להלן: זגורי, אבידן, ובצוותא: השותפים) לנסיעה בכיוון דרום. בשעה 11:09 לערך הגיעו השלושה לקיבוץ גבעת חיים. שם התפרץ הנאשם דרך חלון חדר האמבטיה לבית משפחת זוהר, ונטל כסף מזומן בסך 10,000 ₪, שעון יקר ערך וזוג עגילי יהלומים. השותפים שימשו אותה עת כתצפיתנים, עטו על גופם אפודות זוהרות וכאמצעי התרעה מפני הפרעה או סכנה שמרו על קו שיחה פתוח עם הנאשם. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות התפרצות למקום מגורים בצוותא כדי לבצע עבירה, לפי סעיפים 406(ב) ו- 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); גניבה בצוותא, לפי סעיפים 384 ו- 29(א) לחוק העונשין.

אישום 3: ביום 7.3.19 בשעה 05:00 לערך יצאו הנאשם ושותפיו מביתו של הנאשם והחלו בנסיעה דרומה. בשעה 11:31 הגיעו פעם נוספת לקיבוץ גבעת חיים, ובהמשך לכך התפרץ הנאשם לבית משפחת יהושע, כשהפעם נכנס למקום דרך חלון הוויטרינה, ונטל מן הבית משקפת ושעון. השותפים פעלו פעם נוספת כתצפיתנים והחזיקו בקו שיחה פתוח עם הנאשם לצורך התרעה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות התפרצות למקום מגורים בצוותא כדי לבצע עבירה, לפי סעיפים 406(ב) ו- 29(א) לחוק העונשין; גניבה בצוותא, לפי סעיפים 384 ו- 29(א) לחוק העונשין.

ת"פ 44434-01-19

2. ביום 28.11.18 בשעה 11:00 לערך ניסה הנאשם להיכנס לביתה של גב' אליסה בן שאול ביישוב מעברות, בכך שפתח את החלון באמצעות פלייר והכניס את ראשו בכוונה לבצע גניבה. אלא שאז נשמעה אזעקה והנאשם נמלט מהמקום. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת ניסיון כניסה למקום מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיפים 406(א) ו- 25 לחוק העונשין.

ת"פ 9988-01-19

3. ביום 29.11.18 בשעה 10:30 לערך התפרץ הנאשם לדירתה של גב' רבקה פרבר בקיבוץ אפק, בכך שפתח את דלת ההזזה בסלון ונכנס לבית כדי לבצע גניבה. הוא הוסיף וחיטט בחדרי הדירה, ופתח את הארונות בחדרים. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין.

תסקיר מבחן וחוו"ד ממונה

4. תוכן התסקיר יובא בצמצום על מנת להימנע ככל הניתן מפגיעה בצנעת הפרט. הנאשם בן 64, גרוש בשנית ואב לשלוש בנות, מקבל קצבת נכות על רקע התמכרותו לסמים ובעיות בריאותיות: הוא סובל ממחלת לב, עבר 8 צנתורים, שני אירועים מוחיים, האחרון בהם משנת 2016, ונוטל טיפול תרופתי קבוע. הוא מטופל בתחליף סם מחודש דצמבר 2019. מדבריו עלה כי במהלך השנים צבר חובות ניכרים, ולאחרונה הוקפאו ההליכים בענינו והוצא צו פתיחה בהליכי חדלות פירעון ושיקום כלכלי. מעורבותו בפלילים החלה בהיותו נער צעיר, ובמהלך חייו הורשע פעמים רבות וריצה תקופות ממושכות במאסר מאחורי סורג ובריח. לדבריו בפני קצינת המבחן, במהלך השנים לא השתתף בהליכים

טיפוליים בכלא, פרט להליך גמילה יחיד בשנת 1997. הוא הודה במיוחס לו בשני התיקים המצורפים (ת"פ 9988-01-19, ת"פ 44434-01-19), בטענה כי מדובר במעידה לאחר מספר שנים בהן החליט לחדול מפעילות עבריינית. מנגד, נמנע מליטול אחריות על התיק העיקרי, וטען כי צעיר שעבד עבורו בעבר העליל עליו, בעוד הוא כלל לא נכח בזירות האירועים. לדבריו, הודה במיוחס לו כדי לסיים את ההליך המשפטי, מאחר שהוא מצוי במקום של שינוי ופתיחת דף חדש בחייו, וברצונו לשמור על ניקיון מסמים ולחדול מפעילות עבריינית. הוא תיאר את התנהלותו בעבר, ביטא צער וחרטה על מעשיו ומוטיבציה להמשיך בדרך של עריכת שינוי.

הנאשם שוחרר ממעצר לקהילה לטיפול בתחלואה כפולה "קריית שלמה" והוטל עליו צו פיקוח מעצרים, אך הוא הוצא מהקהילה יום לאחר קבלתו, כשהתגלו בגופו שרידי תחליף סם וכן לא שילם עבור חודש הטיפול הראשון. בהמשך החל בחודש דצמבר 2019 טיפול במרכז לתחליפי סם בנצרת (להלן: המרכז). בתחילה הגיע 3 פעמים בשבוע לקבלת טיפול תרופתי, שיחה טיפולית אחת לשבוע, ומסר בדיקות שתן. בהמשך ועל רקע מגפת הקורונה התמעטה תדירות הביקורים והבדיקות. מרבית הבדיקות נמצאו נקיות, פרט לשלוש בהן שרידי סמים מסוג קוקאין ואופיאטים. הנאשם המציא אישור לפיו תרופה שנטל עשויה לגרום לתוצאה שגויה, הפסיק לדבריו את הטיפול בתרופה ומאז בדיקות השתן שנתן נמצאו נקיות, הוא המשיך במפגשים טיפוליים באופן רציף ולשביעות רצון גורמי הטיפול במרכז.

קצינת המבחן התרשמה מאדם מבוגר בעל קווי אישיות מניפולטיביים, אשר סיגל במשך השנים אורח חיים הישרדותי, מאופיין בדפוסים עברייניים וכשלים ערכיים מושרשים. בצד זאת התרשמה ממנו כמי שעיף מאורח החיים העברייני, אדם הסובל מבעיות בריאותיות ומגלה מזה תקופה מוטיבציה פנימית לערוך שינוי בחייו. משכך המליצה להעדיף את השיקול השיקומי ולהעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים.

הממונה על עבודות שירות מצא כי הנאשם איננו כשיר רפואית לבצע עבודות שירות. לדבריו, הנאשם עצמו טען כי "לא הבין למה בית המשפט שלח אותו לעבודות שירות כאשר הוא לא מסוגל לעבוד בכלל".

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ובפרט בשני האישומים מושא התיק העיקרי. הנאשם ביצע את מעשיו בתחכום, בליווי שותפים עטיים באפודים זוהרים שתצפתו על הזירה על מנת לסייע ולהתריע מפני סכנה והפרעה. התנהלותם של השלושה מלמדת על תכנון מוקדם מבעוד מועד, כשכל אחד מהם ידע את חלקו במשימה העבריינית, בעוד הנאשם הוא הרוח החיה אשר ביצע את המעשים כשהאחרים אבטחו אותו. היא עמדה על שווי הרכוש שנגנב בחלק מההתפרצויות (אין מחלוקת על כך שהשלל מושא אישום 2 בתיק העיקרי נתפס והושב לבעליו), על פוטנציאל הנזק ועל הפגיעה הקשה בערכים המוגנים: קניינם של הקורבנות, שלומם, ביטחונם ופרטיותם. ב"כ המאשימה הפנתה לעונשים שנגזרו על שותפיו של הנאשם (ת"פ 53376-03-19, גז"ד מיום 19.9.19 ומיום 7.920). בשני המקרים עמד בית המשפט על כך שהנאשם כאן הוא שהיה הרוח החיה, ולכן הקל במתחמי הענישה לשותפים, כשלכל אחד מהאישומים נקבע מתחם עונש בין 8-24 חודשי מאסר. זגורי הורשע בנוסף בסיוע להתפרצות, ונדון ל-20 חודשי מאסר עליהם הופעל תנאי בן 10 חודשים, מחציתו בחופף. אבידן נדון ל-14 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחמי ענישה לכל אחד מהאישומים. להתפרצויות - 12-24 חודשים כל

אחת, ולניסיון הכניסה 10-24 חודשים.

אשר לקביעת העונש בתוך המתחם. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי המכביד של הנאשם (ע/ת1), אשר לחובתו 43 הרשעות (משנת 1970 - אז היה בן 14), במגוון רחב של עבירות, בלמעלה מ 160 תיקי חקירה שונים, מתוכם מעל 80 התפרצויות, בגין ריצה הנאשם במצטבר כ- 25 שנים מחיי במאסר מאחורי סורג וברית. היא הגישה את פסקי הדין משתי הרשעותיו האחרונות של הנאשם (לרבות בערעור, עת/2-עת/4), הפנתה לתסקיר, ועמדה על כך שחרף הליך גמילה בעברו, מעולם לא עזב את העולם העברייני. מכאן, בהינתן עברו הפלילי המכביד ראוי למקם את עונשו ברף העליון של כל מתחם (פרו' עמ' 29 ש' 31). כן הפנתה לכך שבכל אחת מהרשעותיו האחרונות טען הנאשם כי למד את לקחו, כי לא יחזור על מעשיו, ונשען על מצבו הבריאותי ורצון לערוך שינוי בחייו. בצד זאת, שקלה לזכותו של הנאשם את התהליך שהוא עובר מאז שוחרר לאחרונה, וביקשה למקמו בשליש התחתון של כל מתחם, לצבור את העונשים זה לזה, ולגזור על הנאשם בנוסף מאסרים ומותנים, קנס ופיצוי למתלוננים.

6. ב"כ הנאשם עתר לראות בכל העבירות שביצע הנאשם משום מסכת עבריינית אחת, מעשים שבוצעו במהלך תקופה בת כ- 3 חודשים כשהנאשם עדיין מכור לסמים, וביקש לקבוע מתחם עונש יחיד בין 4-24 חודשי מאסר (הפנה לפסיקה). הוא ביקש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ולחרוג הימנו משיקולי שיקום, זאת בשל גילו, הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מביצוע העבירות (כך ממש), נטילת אחריות, מאמציו לחזור למוטב, מאמציו לתיקון תוצאות העבירה (איך?), שיתוף פעולה עם הרשויות, לקיחת אחריות. הנאשם לדבריו "ניקה שולחן", מאז האירועים לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים, והוא נקי מסמים מזה כשנה ומחצה. הפנה לתוכן התסקיר, לנסיבות חייו הקשות של הנאשם אשר הסתבך בעולם הפשע מילדותו. לדבריו, זו הפעם הראשונה בחייו בה הנאשם עובר הליך טיפולי ומצליח בו, כשהליך המעצר האחרון הוא שדרבן אותו לערוך תפנית בחייו. לאחר כמעט 7 חודשים במעצר נתן בו בית המשפט אמון והפנה אותו לטיפול. לדבריו, מחודש אוקטובר 2019 החל בדרך שונה בחייו. הציג אישור על טיפול במרכז לנפגעי סמים (ענ/1), ממנו עולה כי החל בטיפול בנובמבר 2019, וכי מאז יוני 2020 ועד אפריל 2021 (מועד המסמך) שומר הנאשם על ניקיון מסמים. הציג אישור בדבר דירה שקיבל הנאשם בשכירות בבית גיל הזהב בעפולה (ענ/2), טען כי הנאשם הוכרז כחדל פירעון וחובותיו נפרעו (לא הוצג אישור), כי בתו נפגעה מינית ע"י אביה החורג (הוצג כתבה ענ/3), וכי מצבו הרפואי של הנאשם מורכב (הוגש זימון למרפאת גסטרו - ענ/4). מכאן, ביקש לחרוג לקולה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום ולאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך מתן משקל לתקופה הממושכת בה היה נתון הנאשם במעצר (7 חודשים).

הנאשם הביא מדבריו בשתי פעימות, האחת לפניו במועד הדיון, ועל כך הוסיף מכתב שהגיש בכתב ידו יומיים לאחר מכן. אמנם אין מדובר בסדרי הדין הרגילים, והנאשם לא קיבל את רשותו של בית המשפט לפעול כך, אך החלטתי לראות במכתבו כחלק מדבריו לענין העונש. לטענתו, ביצע את העבירות כאדם חולה - מכור לסמים, ומעולם לא פעל כדי להתעשר. אשר לטענות המאשימה לפיהן גם בעבר נהג להצהיר בבית המשפט על כוונתו להשתקם, העיד כי מאז ומעולם שיקר בבית המשפט: "זה נכון, אני לא אשקר, זה פעם ראשונה בחיים שאני מצהיר אמת ומפחד מבית המשפט. בעבר לא פחדתי, הצהרתי דברים לא נכונים כדי לנסות לצאת ולחזור לסמים, לא הייתה לי בכלל מחשבה לגמילה, רק להקל בעונש". לדבריו, הטיפול בקהילה הטיפולית הביא אותו למקום חדש בחיים. במכתבו טען כי מעולם לא עבר הליך גמילה, כי בתי המשפט מעולם לא נתנו לו הזדמנות להשתקם, וכי אף אם הייתה ניתנת לו הזדמנות, אינו סבור כי היה מנצלה כראוי. לדבריו, בזכות מרכז הגמילה למד להתנהל כלכלית מקצבת נכות, באופן ישר ומבלי לבצע עבירות. הוא

הביע פחד מפני חזרה לבית הסוהר, שם הוא עלול להסתבך ולהתדרדר מחדש לסמים.

דין

מתחם עונש כולל או מתחמים נפרדים

7. בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, שאז ייקבע מתחם ענישה אחד הכולל בחובו את מלוא האירועים בגינם הורשע, שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי ענישה נפרדים. בניגוד לעמדת ההגנה, וכפי שנקבע גם בעניינם של שותפיו של הנאשם לכתב האישום העיקרי, עסקינן באירועים שונים, במועדים שונים (גם אם קרובים) קורבנות נפרדים שכל אחד מהם - עולם ומלואו. מכאן, החלטתי לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום.

מדיניות הענישה בעבירות התפרצות למקום מגורים

8. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת על כך שמנעד הענישה בגין עבירת התפרצות לא מתחכמת לבית מגורים נע ברף התחתון בין 8 לבין 12 חודשי מאסר, וברף העליון 24 חודשי מאסר, בתלות בנסיבות האירוע. ראו להלן:

ע"פ (מחוזי חיפה) 51174-05-17 חאמיס גרבאן נ' מדינת ישראל (20.7.17). בית המשפט דחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לבית מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. נקבע מתחם ענישה בין 9 חודשי מאסר (או קצת למטה מכך) לבין 24 חודשים.

ע"פ (מחוזי חיפה) 17277-02-13 מדינת ישראל נ' פסחוב (2.5.13). בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין של המשיב שהורשע בביצוע עבירת כניסה והתפרצות לבית מגורים בצוותא. נקבע מתחם ענישה בין 8 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום רמלה) 55415-08-15 מדינת ישראל נ' בן חמו (8.11.16). הנאשם התפרץ לדירה, נטל שעון, מצית ונעלי ספורט ונתפס בכף. נקבע מתחם ענישה בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום ירושלים) 20536-08-10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.7.13). הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה. נקבע מתחם ענישה בין 9 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום רמלה) 28679-09-09 מדינת ישראל נ' מוסלמאן (30.4.13). הנאשם פעל בצוותא עם אחר

שהתפרץ לביתה של המתלוננת וגנב משם פרטי רכוש שונים. המתלוננת שבה לביתה ונתקלה בפורץ. בשלב זה נמלט הפורץ מן הבית, נכנס לרכבו של הנאשם, והשניים נמלטו מן המקום. נקבע מתחם ענישה בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום באר שבע) 50969-06-12 מדינת ישראל נ' ממיסטבלוב (19.12.12). הנאשמים הורשעו בביצוע עבירה של כניסה למקום מגורים לשם ביצוע עבירה. נקבע מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

כן ראו גזרי הדין לשותפיו של הנאשם בהליך העיקרי (ת"פ 53376-03-19), שם נקבע כי חלקם פחות מחלקו, שימשו כתצפיתנים בעוד הוא העבריין המרכזי, ובנסיבות אלה הועמד המתחם בין 8-24 חודשי מאסר לכל אחד מהאישומים.

קביעת המתחמים

9. העבירות מושא התיק העיקרי בוצעו בתחכום ומתוך תכנון מוקדם והצטיידות. הנאשם ושותפיו הגיעו לקיבוץ בשעת בוקר מוקדמת. הנאשם הוא שפרץ לבתי הקורבנות, ואילו שותפיו עטו על עצמם אפודים זוהרים, באופן שעשו להצדיק את נוכחותם במקום, תצפתו על האזור ועמדו בקשר טלפוני רציף עם הנאשם על מנת להתריע בפניו מפני סכנות והפרעות. השלושה הגיעו בוקר אחר בוקר לאותו הקיבוץ, בתעוזה וללא חשש פן מאן דהוא למד את שיטת עבודתם ויעצור בעדם. גם באישומים הנוספים אותם צירף הנאשם, הוא ביצע התפרצויות לקיבוץ וליישוב. דומה שזו שיטת פעולה נוחה עבורו. ראוי לתת את הדעת לכך שהעבירות מושא ההליך העיקרי בוצעו בעוד הנאשם מנהל הליכים פליליים מוקדמים, ולאחר ששוחרר בתנאים מגבילים. הוראות החיקוק שיוחסו לו, בדבר הפרת הוראה חוקית, נמחקו בכתב האישום המתוקן ואינן עומדות לחובתו, אך הנסיבות בהן ביצע את מעשיו בעודו משוחרר בגין הליך קודם - עומדות בעין, ומקימות משנה חומרה למעשים.

לכאורה, במצב דברים זה ראוי היה לקבוע בגין כל אחד מהאישומים בתיק העיקרי מתחם עונש בין 15-30 חודשי מאסר, אך לאור עמדתה של המאשימה אסתפק בקביעת מתחם בין 12-24 חודשי מאסר לכל אחד מאישומים אלה. אשר לאישומים המצורפים: עבירת ההתפרצות בקיבוץ אפק (ת"פ 9988-01-19) מצדיקה מתחם בין 12-24 חודשי מאסר, ואילו ניסיון הכניסה לבית המגורים ביישוב מעברות (ת"פ 44434-01-19) מצדיק מתחם בין 8-24 חודשי מאסר.

עיינתי בפסקי הדין שהציגו הצדדים, ולא ראיתי לשנות מהתוצאה.

גזירת העונש בתוך המתחם

10. לקולה: הנאשם הודה בבית המשפט במיוחס לו, ובכך חסך זמן שיפוטי לא מבוטל. הוא היה נתון במעצר משך

כשבעה חודשים, ובהמשך בתנאים מגבילים. הוא מצוי בעיצומו של הליך גמילה, ולכאורה נקי מסמים משך כשנה. קצינת המבחן ראתה להמליץ להעדיף את הפן השיקומי, והנאשם בדבריו (בכתב ובעל-פה) ניסה בכל מאודו לשכנע את בית המשפט כי זו הפעם, ראוי לאמץ את דבריו, להאמין לו ובו, ולאפשר לו להשתקם מחוץ לכותלי בית הסוהר. גילו של הנאשם (64), טענותיו בדבר עייפות מהעולם העברייני, מצבו הבריאותי, כל אלו שיקולים העומדים לזכותו.

לחומרה: עברו הפלילי של הנאשם מכביד עד מאד. מדובר במי שנכנס ויוצא את בתי הסוהר משך עשרות שנים, מאז היותו נער. בניגוד לטענתו של הנאשם, בתי המשפט נתנו לו הזדמנויות, אך הוא בחר בכל פעם מחדש בדרך הפשע והעבריינות. הנאשם בדבריו לפני טען כי בעבר סיפר בדותות לבתי המשפט מתוך רצון להשתחרר ולשוב לעולם הסמים, אלא שזו הפעם כוונותיו כנות, ויש ליתן בו אמון. עיינתי בדבריו למותבים שקדמו לי. בטיעוני לעונש מיום 28.1.14 (ת"פ (רמלה) 29551-06-13) סיפר הנאשם על תוכניתו ללמוד משפטים, על כוונתו לפתוח בהליך שיקום בתוך חודשים ספורים, טען כי לוקח אחריות מלאה על מעשיו, היכה על חטא והבהיר שלמד את לקחו, בין השאר בשל גילו ומצבו הרפואי. בית המשפט עמד על טענות הנאשם בדבר הליכי שיקום שהוא עובר. בגזר דינו מיום 5.8.09 (ת"פ (נצרת) 7547-04-09) עמד בית המשפט על כך שבתי המשפט נהגו עם הנאשם סלחנות פעם אחר פעם, על כך ששב לסורו בחלוף 10 חודשים בלבד משחרורו המוקדם, בעודו אסיר ברישיון. כבר מכאן ניתן ללמוד שהנאשם זכה גם זכה להזדמנויות, אסיר שלחובתו עבר פלילי כה מכביד, אשר שוחרר בשחרור מוקדם - חזקה כי הציג תהליך שיקומי מוצלח ומבטיח לכאורה. בית המשפט עמד על כך שמדובר במי שמתחייב שוב ושוב כי ישנה מדרכיו, אך חוזר לסורו. הנאשם ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי (עפ"א (מחוזי נצרת) 343/09 מיום 10.11.09). ערעורו נדחה פה אחד.

11. ב"כ הנאשם עתר למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה, ואף לחרוג הימנו לקולה משיקולי שיקום. אין לבקשה זו על מה שתסמוך. ראשית, כפי שראינו, מדובר ברצידיביסט אשר שב ומתחייב להימנע מביצוע עבירות, מבטיח להשתקם, וזמן קצר לאחר מכן חוזר על מעשיו הרעים. שנית, הנאשם סיפר כיצד מאז ומתמיד סיפר בדותות לבית המשפט. מה לו להלין עתה שבית המשפט מתקשה להאמין לדבריו? אך יותר מכך. עיון מעמיק בתסקיר המבחן מגלה כי בכל הנוגע לעבירות מושא התיק העיקרי, הנאשם כלל לא קיבל אחריות על ביצועו, השליך את האשם על שותפיו, וטען כי לא נכח בזירות העבירה, ושותפיו העלילו עליו. במצב דברים זה לא ניתן לתת משקל לטענותיו בדבר חרטה והפנמה של חומרת מעשיו. שוב - הנאשם מדבר בשתי שפות.

גילו של הנאשם ומצבו הרפואי - אלו לבטח עומדים כשיקול לטובתו של הנאשם, אך אין בהם כדי למנוע את ריצוי העונש שיוטל עליו במאסר מאחורי סורג ובריה. מידת הפגיעה של הנאשם בקורבנותיו גבוהה, והגם שהרכוש מושא האישום הראשון הושב לבעליו, איש לא יוכל להשיב את הגלגל אחור בכל הנוגע לפגיעה בביטחונם ובתחושת המוגנות שלהם בתוך ביתם פנימה. נזכיר כי שיקולי הגיל והמצב הרפואי חוזרים פעם אחר פעם בטיעוניו של הנאשם בבית המשפט. דא עקא, משלא היה בנתונים אלו כדי להרתיע את הנאשם מלחזור על מעשיו הרעים, לא יהיה בהם כדי להניא את בית המשפט מלגזור על הנאשם עונש שיהלום את חומרת מעשיו.

12. חסד עשתה המאשימה עם הנאשם משביקשה למקם את עונשו בשליש התחתון של מתחם הענישה בכל אחד מהאישומים. דומה שבכך נתנה המאשימה משקל מלא (ואף מעבר לכך) לתהליך הטיפול שיעבר הנאשם. נזכיר - הליך טיפולי כשלעצמו - אין בו די כדי לחרוג לקולה ממתחם העונש. יש להצביע על הצלחתו של תהליך השיקום, ולחלופין על

סיכוי ממשי להצלחה. ועוד נזכיר, כי המלצת שירות המבחן, כשמה כן היא - בעלת משקל כמובן, אך לעולם האחריות היא על בית המשפט הגוזר את העונש. אשר לרכיבים הכספיים: בעבירות שכל מטרתן השאת רווח לעבריין על חשבון קורבן העבירה, לא ניתן להלום את גזירת הדין ללא השתת קנס שיפגע בכיסו של הנאשם, גם אם מצבו הכלכלי קשה. מאליו מובן כי יש לפצות את נפגעי העבירה, ולו באופן סמלי, על הנזק שנגרם להם, לרבות בתחושת הפגיעה בביטחון ובפרטיות. הערה בטרם סיום: טוב עשה הנאשם משנמנע להעלות טענת הסתמכות בעצם הפנייתו לקבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות. ההפנייה נעשתה בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, בטרם הוצג גיליון הרישום הפלילי המכביד של הנאשם לבית המשפט, במהלך שמטרתו הצגת התמונה המלאה עובר לגזירת הדין, ותוך שבית המשפט הדגיש כי אין בכך משום הבעת דעה באשר לתוצאת גזר הדין.

13. אחר כל אלה החלטתי לגזור את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. 34 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם מיום 21.3.19 עד 23.10.19.
- ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש מסוג עוון.
- ד. פיצויים בסך 3,000 ₪ לנפגעת העבירה מושא ת"פ 9988-01-19, ופיצויים בסך 2,000 ₪ לנפגעים בכל אחד מהאישומים האחרים (3). סה"כ ישלם הנאשם לנפגעים פיצויים בסך 9,000 ₪, ב- 9 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 10.7.21 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועד, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי. ב"כ המאשימה תמסור במזכירות את פרטי נפגעי העבירה.
- ה. קנס בסך 10,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.
- ו. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"א, 22 יוני 2021, במעמד הצדדים.